

บทที่ 5

ครูที่มาจากพระเจ้า

วิธีสอน – ตอนที่ 1

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้วคุณสามารถที่จะอธิบายถึงวิธีที่พระเยซูทรงใช้ในการสอนดังต่อไปนี้

- การอัครจริย
- สิทธิอำนาจ
- ความรักและความเมตตาสงสาร
- การสมาคมเกี่ยวข้อกันและการเลียนแบบ
- การตอบสนอง
- การมอบหมายหน้าที่ให้ทำแทน
- สิ่งแวดล้อม
- การสาธิตที่แสดงให้เห็นได้
- หลักของการเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป
- การจัดกลุ่มนักเรียน

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

พระเยซูจึงเสด็จดำเนินไปตามนครและหมู่บ้านโดยรอบ ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขา ประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้า ทรงรักษาโรคและความป่วยไข้ทุกอย่างของพลเมืองให้หาย” มัทธิว 9.35

คำนำ

คุณได้เรียนรู้แล้วว่า เมื่อใด ที่ไหน ทำไม และอะไรที่พระเยซูทรงสอนไว้ในระหว่างปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ในโลกนี้ ในบทนี้และบทต่อไป คุณจะได้อธิบายถึงวิธีที่พระเยซูทรงสั่งสอนไว้

บทเรียนเหล่านี้จุดศูนย์กลางอยู่ที่วิธีการต่างๆ ที่พระองค์ทรงใช้ในการสั่งสอน วิธีคือ แผน การ ระบบ หรือหนทางในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง วิธีการสอนของพระเยซูกล่าวถึงว่าพระองค์ทรงสอนไว้อย่างไร

บ่อยครั้งที่เดียวที่คริสตจักรพึงพอใจที่จะใช้วิธีการศึกษาตามอย่างของชาวโลกยิ่งกว่าวิธีการซึ่งทรงสำแดงไว้แล้วในพระวจนะของพระเจ้า วิธีที่ดีที่สุดในการสอนพระคัมภีร์นั้นคือ วิธีการต่างๆ ซึ่งพระเยซูได้ทรงใช้และได้ทรงพิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพ

บทเรียนนี้เล็งถึงวิธีทั่วไปซึ่งใช้ควบคู่ไปกับการสอนของพระเยซู ส่วนบทเรียนต่อไปเกี่ยวข้องกับวิธีที่เฉพาะเจาะจงในการสอนด้วยคำพูด

การอัครรรย

คุณได้เรียนรู้แล้วว่าเรื่องราวที่ครูสอนควรจะต้องให้ควบคู่ไปกับการแสดงให้เห็นถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในเรื่องนั้นๆ ด้วย

การแสดงให้เห็นถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้านี้ กระทบจิตใจของประชาชนให้หันมาฟังพระวจนะของพระเจ้าได้

“พอถึงวันสะบาโต พระองค์ทรงสั่งสอนในธรรมศาลา และคนเป็นอันมากที่ได้ยินพระองค์ประหลาดใจนัก พุดกันว่า “คนนี้ได้ความคิดนี้มาจากไหน สติปัญญาที่ได้ประทานแก่คนนี้เป็นปัญญาอย่างไร การมหัศจรรย์อย่างนี้สำเร็จได้ด้วยมือของเขาเองหนอ..”” **มาระโก 6.2 (ดูมัทธิว 13.14 ด้วย)**

พระเยซูทรงใช้การอัครรรยเพื่อเตรียมจิตใจของประชาชนให้พร้อมที่จะรับฟังเรื่องที่พระองค์ทรงสอน ในยอห์น บทที่ 1 จงอ่านเรื่องราวของการรักษาโรคของพระเยซูที่ทรงรักษาชายตาบอดตั้งแต่กำเนิด

เพราะว่าผลลัพธ์คือ การหายโรคของชายผู้นั้นทำให้การเป็นพยานถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าได้แพร่กระจายไปยังเพื่อนบ้านของเขา (9.8) และไปยังบรรดาผู้นำทางศาสนา (9.13) และครอบครัวของเขาเอง (9.18) ในยอห์น 9.10-41 พระเยซูทรงใช้การหายโรคเพื่อที่จะสอนถึงเรื่องราวของพระเจ้าแก่บรรดาผู้นำทางศาสนา

การอัครรรยของพระเยซูที่ทรงปฏิบัติต่อมวลชนนั้นสามารถตอบสนองในจุดที่เขาต้องการได้ เมื่อคุณศึกษามากขึ้นเกี่ยวกับการอัครรรยต่างๆ ในภาค “เพื่อศึกษาต่อไป” ของบทนี้ คุณจะเห็นถึงวิธีที่การอัครรรยนั้นๆ ตอบสนองความต้องการของเขาได้ ไม่ว่าในด้านวัตถุ ร่างกาย อารมณ์ วิญญาณ จิตใจและความจำเป็นตามธรรมชาติ

วิญญาณชั่วถูกขับออก คนตายถูกเรียกให้ฟื้นขึ้นมาอีก คนป่วยไข้ได้รับการรักษาให้หายโรค คนหิวโหยได้รับการเลี้ยงดูด้วยอาหาร และคนที่ถูกผูกมัดได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งที่บีบบังคับเขาอยู่

ไม่มีวิธีใดที่ยิ่งใหญ่ไปกว่าวิธีที่จะอธิบายเรื่องราวของพระคัมภีร์ และยืนยันให้เห็นถึงความจริงได้มากไปกว่าการแสดงให้เห็นซึ่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ฤทธิ์อำนาจนี้มีไว้เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ในขณะที่เดียวกันก็นำพาเขาให้มาถึงซึ่งการเปลี่ยนแปลงชีวิตด้วย

ด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงทรงมอบหมายฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญาณนี้ไว้แก่สาวกของพระองค์เพื่อให้ทำหน้าที่แทนพระองค์

“พระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนมา แล้วทรงให้เขาให้ออกไปเป็นคู่ๆ ทรงประทานอำนาจให้เขาขับผีร้ายออกได้” **มาระโก 6.7**

“จงไปปลาง ประกาศปลางว่า “แผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว”

จงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย คนตายแล้วให้ฟื้น คนโรคเรื้อนให้หาย สะอาดและจงขับผีออก ท่านทั้งหลายได้รับเปล่าๆ จงให้เปล่าๆ” มัทธิว 10.7-8

“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่วางใจในเราจะกระทำการ ซึ่งเราทำได้กระทำนั้นด้วย และเขาจะทำการที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก เพราะว่า เราจะไปถึงพระบิดาของเรา” ยอห์น 14.12

สิทธิอำนาจ

พระเยซูทรงสั่งสอนด้วยสิทธิอำนาจ “สิทธิอำนาจ” หมายถึง ให้ใช้อำนาจตามคำบัญชา เช่นเดียวกับการอัศจรรย์ การสอนด้วยสิทธิอำนาจสามารถกระทบจิตใจของผู้ฟัง

“เขาทั้งหลายก็อัศจรรย์ใจด้วยการสอนของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสั่งสอนเขาด้วยสิทธิอำนาจ” มาระโก 1.22 (ดูมัทธิว 21.23 ด้วย)

นักการศึกษาหัวสมัยใหม่บางคนพยายามกระตุ้นให้ครูกลายเป็นคนที่ทำตัวให้เหมือนกับ “หนึ่งในกลุ่มของคนส่วนมาก” ยิ่งกว่าให้สอนด้วยสิทธิอำนาจ แต่ว่าพระเยซูคริสต์เองก็ทรงสอนด้วยสิทธิอำนาจ

สิทธิอำนาจของพระเยซูถูกมอบหมายมาโดยพระเจ้า ก่อนการเสด็จกลับคืนสู่สวรรค์ พระเยซูทรงประทานสิทธิอำนาจฝ่ายวิญญาณนี้แก่เรา

“...พระบิดาทรงใช้เรามาฉันใด เราทั้งหลายก็ใช้ท่านไปฉันนั้น” ยอห์น 20.21

พระเยซูทรงสัญญาจะประทานสิทธิอำนาจ (ฤทธิ์อำนาจ) แก่ผู้เชื่อทั้งหลายเพื่อที่จะทำให้พวกเขาสามารถสั่งสอนและเทศนาในฐานะที่เป็นพยานเรื่องข่าวประเสริฐ

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” กิจการ 1.8

การศึกษา ฐานะทางสังคม หรือความสามารถตามธรรมชาติมิใช่พื้นฐานของสิทธิอำนาจทางพระคัมภีร์ เพราะสิทธิอำนาจในการสอนของเรานั้นเป็นสิ่งที่มาจากพระเยซูคริสต์

ความรักและความเมตตา

พระเยซูไม่เคยตัดสินคนที่พระองค์ทรงสอนว่าใช้ไม่ได้ แทนการทำเช่นนั้นพระองค์ทรงแสดงออกซึ่งความรักและความสงสารเห็นใจพวกเขา

เมื่อผู้หญิงคนนั้นถูกจับได้ในขณะที่นางกำลังประพฤติล่วงประเวณีนั้น พระองค์มิได้ประณามนางแต่อย่างใด (ยอห์น 8.11)

เมื่อมารีย์ใช้น้ำหอมราคาแพงชโลมพระองค์นั้น พระองค์ก็มิได้ทรงตำหนินางในเรื่องการสูญเสียสิ่งซึ่งน่าจะเอาไปขายเพื่อเอาเงินมาช่วยเหลือคนจน พระองค์ทรงเข้าใจเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการกระทำนั้น และทรงปฏิบัติต่อนางด้วยความรัก (มัทธิว 26.10-13)

พระเยซูทรงมีความเมตตาสงสารคนตาบอด (มาระโก 10.46-62) และเด็กเล็กๆ ด้วย (มาระโก 10.13-16) ขณะที่ในบรรดาสาวกของพระองค์ไม่มีใครสนใจ พระเยซูทรงรักแม้กระทั่งเศรษฐีหนุ่มผู้ซึ่งเลือกความร่ำรวยแทนการติดตามพระองค์ (มาระโก 10.17-22) พระเยซูทรงรักษาแม่แต่หูทหารคนที่เข้ามาเพื่อที่จะจับกุมพระองค์ (ลูกา 22.50.51)

ความสงสารเห็นใจของพระเยซูทรงนำพระองค์ให้ต้องเสด็จไปให้ความกรุณาแก่ประชาชนซึ่งพระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจแก่เขา (มาระโก 6.34) และแก่บ้านเมืองของเขาทั้งหลาย (ลูกา 19.41)

1 โครินธ์ 13 เปิดเผยให้เห็นว่างานรับใช้ใด ๆ (รวมไปถึงการสอนด้วย) ก็ตามจะไม่มีประสิทธิภาพเว้นไว้เสียแต่ว่าจะปฏิบัติด้วยความรัก ผู้ที่เป็นครูต้องแสดงความรัก ความเกี่ยวข้องและความเห็นใจแก่นักเรียน มิฉะนั้น “งานรับใช้นั้นไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใดเลย”

การคบหาสมาคมและการเลียนแบบ

เมื่อพระเยซูทรงเรียกสาวกของพระองค์นั้น พระองค์ทรงมีความมุ่งหมายที่เฉพาะเจาะจง

“พระองค์จึงทรงตั้งศิษย์สิบสองคนไว้ให้อยู่กับพระองค์ เพื่อที่จะทรงใช้เขาไปประกาศ และให้มีอำนาจรักษาโรคและขับผีออกได้” **มาระโก 3.14-15**

แรกทีเดียวพวกสาวกถูกเรียกให้มาอยู่กับพระเยซู เพื่อที่จะเรียนรู้จากพระองค์ โดยตัวอย่างที่พระองค์ทรงจัดไว้ พวกเขาได้รับความรู้สะสมทีละเล็กทีละน้อยโดยการอยู่ด้วยกันก่อน แล้วจึงเข้าใจโดยการอธิบายของพระองค์

พวกสาวกจำเป็นต้องอยู่กับพระเยซูในการปฏิบัติพระราชภาระกิจจริง ๆ พวกเขามีใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเฉย ๆ เท่านั้น พวกสาวกจำเป็นต้องสังเกตและต้องมีส่วนร่วมในงานรับใช้ของพระองค์ด้วย

พระเยซูทรงใช้ชีวิตและแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่พระองค์ทรงสอน ตัวอย่างของพระองค์ในเรื่องข่าวประเสริฐที่มีชีวิตชีวาของพระองค์ คือหนึ่งในบรรดาวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพที่สุดที่คุณสามารถปฏิบัติตามได้

พระเยซูทรงแสดงให้เห็นสาวกของพระองค์ซึ่งเป็นนักเรียนรู้วิธีที่จะนำเอาการสอนพระคัมภีร์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เมื่อจะสอนเขาเรื่องบทเรียนในการอธิษฐาน พระองค์ก็ทรงอธิษฐานจริง ๆ เมื่อจะสอนเขาถึงเรื่องความสำคัญของการอ่านพระคัมภีร์ พระองค์ก็ทรงหยิบยกออกมาใช้งานได้จากข้อพระคัมภีร์จริง ๆ เมื่อจะสอนเขาถึงความสำคัญของการเผยแพร่ข่าวประเสริฐ พระองค์ก็ทรงประกาศข่าวประเสริฐจริง ๆ เมื่อจะสอนเขาถึงเรื่องฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า พระองค์ก็ทรงแสดงให้เห็นจริง ๆ ด้วย

การที่ครูมีแบบอย่างชีวิตที่ซื่อตรงจะช่วยให้เรื่องราวที่ครูสอนนั้นมีความน่าเชื่อถือสูงที่สุด ครูจำเป็นต้องมีชีวิตประจำวันที่ใกล้ชิดกับนักเรียนและต้องมีสถานภาพการรับใช้ที่เปิดโอกาสให้มีการเรียนรู้โดยการคบหาสมาคมกับนักเรียนด้วย

การตอบสนอง

เมื่อครั้งที่พระเยซูทรงบอกสาวกของพระองค์เป็นครั้งแรกว่า “จงตามเรามา” นั้น พระเยซูทรงเรียกตั้งนั้นอยู่เรื่อยมาก็เพื่อเป็นการตอบสนองแก่ชาวประเสริฐที่พระองค์ทรงสอน

พระองค์สั่งให้ชายและหญิงที่ใครจะมาหาพระองค์นั้นให้พวกเขาแบกกางเขนของตนเองมาด้วย (มาระโก 8.34-35) พระองค์ทรงส่งพวกเขาให้ไปเป็นพยานต่อหน้าครอบครัวของเขา (มาระโก 5.19) และต่อบรรดาผู้นำทางศาสนา (ลูกา 5.14) พระองค์ทรงส่งคนบางคนให้ไปขายทรัพย์สินสมบัติที่มั่งคั่งของเขาเสีย (มาระโก 10.21) และทรงส่งบางคนให้ไปชำระล้างที่บ่อน้ำ (ยอห์น 9.7) และส่งคนอื่น ๆ ด้วยคำสั่งที่คล้าย ๆ กันนี้

การสอนจะไม่สมบูรณ์หากปราศจากการนำไปใช้ชีวิตจริงในสิ่งที่ได้สอนไว้ คุณต้องสอนนักเรียนให้ปฏิบัติในสิ่งที่พวกเขาได้รับการสั่งสอนมาแล้ว พวกเขาต้องเป็นผู้ปฏิบัติตามพระวจนะ มิใช่เป็นเพียงแต่ผู้ที่เอาแต่รับฟังอย่างเดียวเป็นอาชีพ

“แต่ท่านทั้งหลายจงเป็นคนที่ประพฤติตามพระวจนะนั้น ไม่ใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้น ซึ่งเป็นการหลงตนเอง

เพราะว่าถ้าผู้ใดฟังพระวจนะและไม่ประพฤติตาม ผู้นั้นก็เป็นเหมือนคนที่ดูหน้ามองตัวในกระจกเงา

เพราะว่าเมื่อดูตัวเองแล้วก็ไป และก็ลืมในทันใดเห็นว่าตัวเองเป็นอย่างไร”
ยากอบ 1.22-25

ความเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณไม่สามารถวัดกันได้ด้วยสิ่งที่นักเรียนได้ฟังมา แต่โดยการที่เขปฏิบัติในสิ่งที่เขาได้เรียนได้ฟังมาต่างหาก

ครูต้องสอนจนกระทั่งนักเรียนมีประสบการณ์ในพระวจนะนั้นจริง ๆ ไม่ใช่เพียงแค่สอนให้นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับรายละเอียดเท่านั้น ต้องสอนให้พวกเขารู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริง มิใช่สอนให้รู้เรื่องเกี่ยวกับพระองค์เท่านั้น

การเรียนรวมไปถึง “การกระทำ” ด้วย เช่นเดียวกับ “การสอน” พระเยซูทรงแสดงสิ่งนี้ในการรับใช้ด้วยพระองค์เอง

“ข้าแต่ท่านเฮอโอฟิลัส ในหนังสือเรื่องแรกนั้น ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วถึงบรรดาการซึ่งพระเยซู ได้ทรงตั้งต้นกระทำ และสั่งสอน” กิจการ 1.1

พระเยซูตรัสว่า

“เหตุฉะนั้น ผู้ใดได้ทำให้ข้อเล็กน้อยสักข้อหนึ่งในธรรมบัญญัติที่เขาขึ้น ทั้งสอนคนอื่นให้ทำอย่างนั้นด้วย ผู้นั้นจะได้ชื่อว่าเป็นผู้หยิ่งที่สุดในแผ่นดินสวรรค์” มัทธิว 5.19

พระองค์ทรงสั่งสอนสาวกให้ “ปฏิบัติ” เช่นเดียวกับ “การสอน”

**“ฝ่ายอัครทูต พากันมาหาพระเยซู และได้ทูลถึงบรรดาการซึ่งเขาได้
กระทำ และได้สั่งสอน” มาระโก 6.30**

ขณะที่คุณสอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการสนองตอบบ้าง คุณจะรู้ได้เรียนรู้กับสิ่งนี้มากขึ้น
ในบทเรียนที่ 10 “การวางแผนการสอน”

แต่การเรียกร้องให้มีการตอบสนองต้องไม่ใช่การรื้ออารมณ์ในแบบคายนะยอเขา พระเยซู
ทรงปฏิบัติให้ดูอย่างชัดเจนแล้วว่าการตอบสนองต่อการเรียกร้องของชาวประเสริฐต้องลงทุนสูงทีเดียว

**“พระองค์ทรงเรียกร้องประชาชนกับเหล่าสาวกให้เข้ามา แล้วตรัสกับ
เขาว่า “ถ้าผู้ใดจะใคร่ตามเรามา ให้ผู้นั้นเอาชะตนะตนเองและรับกางเขนของ
ตนแบก และตามเรามา**

**เพราะว่าผู้ใดใคร่จะเอาชีวิตรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะเสียชีวิต
เพราะเห็นแก่เรา และชาวประเสริฐ ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด”” มาระโก 8.34-35**

การมอบหมายหน้าที่ให้ทำแทน

นับจากปฐมกาล พระเจ้าทรงมอบหมายหน้าที่ด้านความรับผิดชอบแก่นมนุษย์ทั้งปวง พระ
องค์ทรงประทานหน้าที่ที่มอบหมายให้พวกเขาเป็นผู้กระทำกันเอง เป็นต้นว่า การตั้งชื่อสัตว์ต่างๆ
และการสร้างนาวา หีบพันธสัญญา วิหาร และกำแพง

พระเยซูทรงมอบหมายโครงการฝ่ายวิญญาณให้แก่สาวกของพระองค์ พระองค์สั่งให้พวกเขา
เลี้ยงแกะซึ่งได้แก่ฝูงชนทั้งหลาย (มัทธิว 14.16) พระองค์ทรงส่งพวกเขาออกไปเทศนาชาวประเสริฐ
และรักษาโรคภัยไข้เจ็บทุกชนิด (มัทธิว 10.9-10) พระองค์ทรงคาดหวังให้พวกเขาเพิ่มผลผลิตฝ่าย
วิญญาณด้วย (ยอห์น 15)

พระเยซูทรงเตรียมนักเรียนเพื่อที่จะรับหน้าที่ของพระองค์ เมื่อถึงเวลาที่พระองค์ทรง
เสด็จคืนสู่สวรรค์ พระองค์ทรงมอบหมายหน้าที่ให้พวกเขาที่ละเล็กละน้อย ให้เขามีความรับผิดชอบ
แบบค่อยเป็นค่อยไปสำหรับงานรับใช้ การสั่งสอนและการเทศนา

คุณควรสอนพวกเขาว่าตัวเองก็กำลังเตรียมนักเรียนแต่ละคน เพื่อที่จะรับหน้าที่
ของคุณ ในการที่จะเตรียมพวกเขาอย่างเหมาะสมนั้น คุณต้องมอบหมายความรับผิดชอบด้าน
พระวจนะซึ่งคุณได้เคยมอบหมายให้แก่พวกเขามาแล้ว

ในฐานะที่เป็นครู คุณต้องมีเป้าหมายฝ่ายวิญญาณสำหรับนักเรียนของคุณ คุณต้องวางแผน
บทเรียนและโครงการเพื่อเขา ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การมอบหมายหน้าที่ให้
ทำแทนในด้านการรับผิดชอบต่อการรับใช้เป็นส่วนที่สำคัญของขบวนการนี้

สิ่งแวดล้อม

พระเยซูทรงให้สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติซึ่งพระองค์ทรงพบเห็นพร้อมกับประชาชนนั้น เพื่อ
ที่จะสอนถึงบทเรียนฝ่ายวิญญาณ

“สิ่งแวดล้อม” รวมถึงสภาพทางกายภาพ ทางสังคม และทางวัฒนธรรม ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ทางฝ่ายวิญญาณซึ่งแวดล้อมตัวบุคคลอยู่ นั่นก็คือสังคมซึ่งบุคคลอาศัยอยู่ ทำงานและรับใช้

พระเยซูทรงทำให้สถานการณ์ของการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งแห่งชีวิตจริงของเขา พระองค์ทรงสั่งสอนประชาชนตรงที่เขาอาศัยอยู่ ตรงที่ที่เขาทำงานหรือรับใช้ พระเจ้าก็ทรงสอนเราอย่างต่อเนื่องในชีวิต สถานการณ์ทางชีวิตธรรมชาติของเราโดยทางปัญหาต่างๆ และทรงทำทนายให้เรากล้าเผชิญในแต่ละวัน

(นี่คือวิธีของสถาบันฯ ด้วย ซึ่งคือเหตุผลว่าทำไมหลักสูตรนี้จึงมาถึงคุณยังสถานที่ที่คุณใช้ชีวิตและทำงานนั่นเอง)

พระเยซูไม่เคยคิดยึดหรือขึ้นอยู่กับห้องโถงสำหรับบรรยายอย่างเป็นทางการเลย ไม่ว่าจะ เป็นชั้นเรียนรวีวารศึกษาหรือธรรมมาสน์ เพราะว่าคุณได้เรียนแล้วในบทที่ 2 ว่า พระองค์ทรงฉวยโอกาสในทุกๆ กรณีที่ทรงพบเป็นปกติ เพื่อที่จะสั่งสอนทั้งสิ้น ไม่ว่าพระองค์ทรงประทับที่ใด พระองค์สั่งสอนได้เสมอ

พระเยซูทรงใช้สถานการณ์ต่างๆ ของชีวิตเพื่อที่จะใช้เป็นบทเรียนในการสอน เมื่อพระองค์ทรงบังเอิญต้องผ่านขบวนการฝังศพนั้น พระองค์ทรงเรียกชายผู้หนึ่งให้พ้นจากความตาย (ลูกา 7.11-15) เมื่อพระองค์ทรงกระหาย พระองค์ก็ทรงสอนถึงเรื่องน้ำซึ่งชำระชีวิต (ยอห์น 3) เมื่อพระองค์เห็นหญิงที่ยากจนกำลังนำเงินของเธอมายังพระวิหาร พระองค์ก็ทรงเทศนาถึงเรื่องการถวาย (มาระโก 12.41-44)

ผู้คนมักเรียนรู้ได้ดีที่สุด เมื่อสิ่งที่สอนนั้นเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของเขา สิ่งที่เขาเรียนรู้ก็ควรจะใช้ปฏิบัติได้ และสามารถประยุกต์ใช้กับปัญหาที่พวกเขาต้องเผชิญได้ เรื่องที่สอนต้องเข้ากันได้กับความต้องการที่เฉพาะเจาะจงของเขา

เมื่อคุณนำเอาความจริงของพระวจนะของพระเจ้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันได้ ซึ่งเรียกว่า “การใช้ให้เป็นประโยชน์” นั้นแสดงว่าคุณสามารถ “นำเอา” สิ่งซึ่งคุณได้เรียนรู้ไปใช้กับสถานการณ์ในชีวิตจริงได้แล้ว

สถานการณ์เช่นนั้นอาจแตกต่างกันจากวัฒนธรรมหนึ่งไปยังอีกวัฒนธรรมหนึ่ง และอาจแตกต่างกันเพราะขึ้นอยู่กับผู้ฟังก็ได้ นี่คือเหตุผลว่าทำไมคุณจึงต้องรู้จักนักเรียนของคุณ เพื่อคุณจะได้ นำเอาพระวจนะของพระเจ้าไปใช้ได้กับชีวิตของเขา คุณจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้มากขึ้นในบทเรียนหลังจากนี้ในหัวข้อว่า “การวิเคราะห์ผู้ฟัง” และ “การเตรียมบทเรียน”

การสาธิตที่แสดงให้เห็นได้

พระเยซูทรงใช้อุปกรณ์ที่มองเห็นได้เพื่ออธิบายการสอนของพระองค์

อุปกรณ์ “ที่มองเห็นได้” ก็คือ วัตถุ สัญลักษณ์ หรือการกระทำซึ่งช่วยอธิบายในสิ่งซึ่งพระองค์กำลังสอน

ตัวอย่างเช่น เมื่อพระเยซูต้องการที่จะสอนถึงทำที่เหมือนเด็กๆ ซึ่งจำเป็นต่อการยอมรับพระองค์ และเข้าสู่ราชอาณาจักรสวรรค์

“พระองค์จึงทรงเอาเด็กเล็กๆ คนหนึ่งมาให้นั่งท่ามกลางเหล่าสาวก แล้วอุ้มเด็กนั้นไว้ ตรัสแก่เหล่าสาวกว่า

ถ้าผู้ใดจะรับเด็กเล็กๆ เช่นนี้คนหนึ่ง ในนามของเรา ผู้นั้นก็รับเรา และผู้ใดได้รับเรา ผู้นั้นก็รับมิใช่แต่เราผู้เดียว แต่รับพระองค์ผู้ทรงใช้เรามาด้วย”
มาระโก 9.36-37

เมื่อพระเยซูทรงอธิบายถึงความหมายของการตายของพระองค์ พระองค์ทรงใช้สัญลักษณ์ของขนมปังและเหล้าองุ่น (มาระโก 14.22-25)

เมื่อพระเยซูทรงต้องการจะสอนบทเรียนที่คำนึงถึงเรื่องการรับใช้ที่ถ่อมใจ พระองค์ก็ทรงล้างเท้าของสาวกให้ดู (ยอห์น 13.1-17)

พระเยซูทรงใช้อุปกรณ์ที่มองเห็นได้เป็นต้นว่า ดอกไม้ (มัทธิว 5.28) และนก (5.26) เพื่ออธิบายในสิ่งที่พระองค์ต้องการที่จะสอน

บทที่ 7 ในคู่มือเล่มนี้คือ “อุปกรณ์ในการสอน” แนะนำถึงอุปกรณ์ที่มองเห็นได้ซึ่งคุณสามารถซื้อหรือทำขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม การเงินและความสามารถในการหาวัสดุมาได้ แต่ถึงแม้ว่าคุณไม่มีเงินหรือเห็นว่าไม่มีความสามารถพอที่จะหาเครื่องช่วยเช่นนั้นมาได้ คุณก็สามารถจะใช้วัตถุอะไรก็ได้จากสิ่งแวดล้อมของคุณเอง เพื่อที่จะอธิบายการสอนของคุณ

พระเยซูมิได้มีเงินสำหรับอุปกรณ์หรือวัสดุในการสร้างสรรค์โสตทัศนูปกรณ์ แต่พระองค์ทรงใช้วัตถุธรรมดาๆ ที่หาได้จากสิ่งแวดล้อม

หลักในการเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป

พระเยซูทรงตระหนักดีว่านักเรียนของพระองค์สามารถจะเรียนรู้ได้มากน้อยแค่ไหนในการสอนแต่ละครั้ง ด้วยเหตุนี้เอง พระองค์จึงทรงปรับการสอนของพระองค์ให้อยู่ในระดับที่พวกเขาสามารถเข้าใจได้อย่างเหมาะสม

“พระองค์ได้ทรงกล่าวแก่เขาถึงข่าวนี้ เป็นคำอุปมาอย่างนั้นหลายประการ ตามที่เขาจะสามารถฟังและเข้าใจได้” มาระโก 4.33

“เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะบอกแก่ท่านทั้งหลาย แต่เดี๋ยวนี้ท่านยังรับไว้ไม่ได้” ยอห์น 16.12

การจัดกลุ่มนักเรียน

พระเยซูทรงปรับการสอนของพระองค์ให้เหมาะแก่นักเรียนหลายๆ กลุ่ม ต่างๆ กัน

ฝูงชนกลุ่มใหญ่

พระเยซูทรงใช้วิธีบรรยายเมื่อพระองค์ทรงสอนประชาชนเป็นกลุ่มใหญ่ๆ พระเยซูคริสต์ไม่ทรงอนุญาตให้มีการขัดจังหวะในการสอน หรือเชิญชวนให้มีการตอบสนอง จนกระทั่งถึงการสิ้นสุด

บทเรียนที่สอน นี้คือวิธีที่ดีที่สุดสำหรับการสอนเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ปกติแล้วการเทศนาที่มักใช้วิธีนี้และปฏิบัติตามรูปแบบนี้เสมอ คู่มือทิว 5-7 เพื่อเป็นตัวอย่าง

กลุ่มเล็ก ๆ

บ่อยครั้งที่เดียวที่ส่วนมากในการสอนเป็นกลุ่มเล็กๆ พระเยซูทรงยินยอมให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนนั้นด้วย เพื่อให้เห็นตัวอย่างต่างๆ ให้ดูที่มัทธิว 8.10-12, 14.21, 27.30

รายบุคคล

พระเยซูทรงใช้วิธีการสนทนากับการสอนเป็นรายบุคคล พระองค์ทรงพูดคุยกับพวกเขาและทรงไต่ถามเขา และทรงตอบคำถามของพวกเขา วิธีการนี้ก็เหมือนกับการสนทนาตามปกติระหว่างคนสองคน ดูตัวอย่างได้จาก ยอห์น 3 และ 4

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 5

1. เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

จากแต่ละหัวข้อต่อไปนี้ จงเขียนคำสรุปใจความสั้นๆ ของสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วในบทเรียนนี้ พระเยซูทรงใช้วิธีการนี้อย่างไร

2. การอัศจรรย์

---

3. สิทธิอำนาจ

---

4. ความรักและความสงสาร

---

5. การคบหาสมาคมและการเลียนแบบ

---

6. การตอบสนอง

---

7. การมอบหมายหน้าที่ให้ทำแทน

---

8. สิ่งแวดล้อม

---

9. การสาธิตที่แสดงให้เห็นได้

---

10. หลักการเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป

---

11. การจัดกลุ่มนักเรียน

คำตอบบทเรียนบทที่ 5

1. พระเยซูจึงเสด็จดำเนินไปตามนครและหมู่บ้านโดยรอบ ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขา ประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้า ทรงรักษาโรคและความป่วยไข้ทุกอย่างของพลเมืองให้หาย” มัทธิว 9.35

จงเปรียบเทียบคำสรุปใจความสำคัญกับคำอธิบายในหน้าที่มีวิธีการสอนของพระเยซูตามแต่ละหัวข้อต่อไปนี้

2. การอัศจรรย์ หน้า 60
3. สิทธิอำนาจ หน้า 61
4. ความรักและความสงสาร หน้า 62
5. การสมาคมและการเลียนแบบ หน้า 62
6. การสนองตอบ หน้า 63
7. การมอบหมายหน้าที่ให้ทำแทน หน้า 64
8. สิ่งแวดล้อม หน้า 65
9. การสาธิตที่แสดงให้เห็นได้ หน้า 65
10. หลักของการเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป หน้า 66
11. การจัดกลุ่มนักเรียน หน้า 66

เพื่อการศึกษาต่อไป

1. ศึกษาต่อไปในเรื่องการอัศจรรย์ต่างๆ ของพระเยซูซึ่งกระทำสอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์

การอัศจรรย์ในการเรียกคนตายให้ฟื้นขึ้นมา

- บุตรชายคนเดียวของหญิงม่าย ขณะที่พวกนั้นกำลังห้ามเขาเพื่อจะเอาไปฝัง: ลูคา 7:11-16
- บุตรสาวของไยรัสซึ่งเป็นนายธรรมศาลา: มาระโก 5:22-24, 35-43; มัทธิว 9:18-26; ลูคา 8:41,42,49-56
- ลาซารัส เมื่อเขาตายไปได้ 4 วันแล้ว: ยอห์น 11:32-44
- พระวรกายของพระองค์เอง วันที่สามของการฝัง: ลูคา 24:1-7; ยอห์น 19:42-20:14; มาระโก 16:9-11

การอัศจรรย์ในการขับผีออก

- ชายที่มีผีโสโครก: มาระโก 1:23-26; ลูคา 4:33-37
- ปีศาจหุนหวกและตาบอด: มัทธิว 12:22-23; มาระโก 3:19-30; ลูคา 11:14-23
- ชายสองคนที่มีผีช็อกองอาศัยอยู่ มีความดุร้ายไม่หยุดหย่อน: มัทธิว 8:28-34; เปรียบเทียบกับ ลูคา 8:26-39 และ มาระโก 5:1-20
- ชายใบ้ซึ่งมีผีเข้าสิง: มัทธิว 9:32-35
- บุตรสาวของหญิงชาวซีเรีย ฟินิเซีย: มาระโก 7:24-30; มัทธิว 15:22-28
- เด็กชายที่เป็นโรคลมบ้าหมูซึ่งพวกสาวกรักษาให้หายไม่ได้: มัทธิว 17:14-21; เปรียบเทียบกับ มาระโก 9:14-39; ลูคา 9:37-43
- วิญญาณชั่วที่เป็นผีใบ้: มาระโก 9:14-26

การอัศจรรย์ในการหายโรค

- บุตรชายของข้าราชการที่เป็นไข้นัก: ยอห์น 4:46-54
- แม่ยายของเปโตรที่ป่วยเป็นไข้: มาระโก 1:29-31; มัทธิว 8:14-17; ลูคา 4:38-39
- ชายที่เดินไปด้วยโรคเรื้อน: มาระโก 1:40-45; มัทธิว 8:2-4; ลูคา 5:12-16
- ผู้ชายที่เป็นง่อยและมีคนหามสี่คน: มาระโก 2:3-12; มัทธิว 9:1-8; ลูคา 5:17-26
- ผู้ชายที่ป่วยไม่มีแรงเลย ซึ่งได้รับความลำบากมานานถึง 38 ปี: ยอห์น 5:1-16
- ผู้ชายมือลีบ: มาระโก 3:1-5; ลูคา 6:6-10; เปรียบเทียบกับ มัทธิว 12:9-13

- บ่าวของนายร้อยที่เป็นนอกรีต: มัทธิว 8:5-13; ลูคา 7:1-10
- ผู้หญิงที่ได้รับความทุกข์ทรมานนานถึง 12 ปีด้วยโรคโลหิตตก: มาระโก 5:25-34; ลูคา 8:43-48; มัทธิว 9:20-22
- ผู้ชาย 2 คนได้รับการรักษาตาที่บอดให้สามารถมองเห็นได้: มัทธิว 9:27-31
- ผู้ชายที่ได้รับการรักษาให้หายจนสามารถได้ยินและพูดได้: มาระโก 7:32-37
- ผู้ชายที่ได้รับการรักษาให้ตามมองเห็นได้: มาระโก 8:22-26
- ผู้ชายที่ตาบอดมาตั้งแต่กำเนิดได้รับการรักษาให้สามารถมองเห็นได้: ยอห์น 9
- ผู้หญิงที่ทุกข์ทรมานนานถึง 18 ปี : ลูคา 13:11-17
- ผู้ชายที่เป็นโรคมาน้ำ : ลูคา 14:1-6
- คนโรคเรื้อนสิบคนได้รับการรักษา: ลูคา 17:11-19
- คนขอทานตาบอดได้รับการรักษาให้มองเห็นได้: ลูคา 18:35-43; เปรียบเทียบกับ มัทธิว 20:29-34
- บาติเมอัสตาบอดได้รับการรักษาให้มองเห็นได้: มาระโก 10:46-52; เปรียบเทียบกับ มัทธิว 20:29-34
- หูของมัลคัส (หรือมาร์คัส) คนใช้ของมหาปุโรหิต : ลูคา 22:50-51

การอัศจรรย์ด้านการจัดหาให้

- น้ำได้กลายเป็นเหล้าองุ่น : ยอห์น 2:1-11
- อวนของเปโตรติดปลาตัวใหญ่มากมายเต็มไปหมด : ลูคา 5:1-11
- ผู้ชายห้าพันคนยกเว้นผู้หญิงและเด็ก ได้รับการเลี้ยงดู : มัทธิว 14:15-21; มาระโก 6:35-44; ลูคา 9:12-17; ยอห์น 6:5-14
- ทรงเลี้ยงคนสี่พันคน ไม่นับผู้หญิงและเด็ก : มัทธิว 15:32-39; มาระโก 8:1-10
- ปลาซึ่งมีเงินสำหรับถวายอยู่ในปาก: มัทธิว 17:27
- การจับปลาได้จำนวนมากมาย: ยอห์น 21:6-14

การอัศจรรย์ในการพิพากษา

- ผุ่งสุกรได้วิ่งลงไปยังที่สูงชันและตกลงไปในทะเล สุกรทั้งฝูงจมน้ำตาย : มัทธิว 8:30-32
- ต้นมะเดื่อที่เหี่ยวแห้งไป : มัทธิว 21:18-21; มาระโก 11:12-14,20-24

การอัศจรรย์ในการช่วยกู้จากภัยอันตราย

- พระองค์เสด็จไปพ้นจากพวงศัตถูของพระองค์: ลูคา 4:30
- ลมและทะเลเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์: มาระโก 4:37-41; มัทธิว 8:23-27; ลูคา 8:22-25

- เปโตรได้รับการช่วยกู้เมื่อเขาพยายามเดินบนน้ำไปหาพระเยซู : มัทธิว 14:28-31; มาระโก 6:45-52
- กระแสลมแรงหยุดและเรือก็ถึงฝั่งพอดี : ยอห์น 6:21; มาระโก 6:51-52
- พวกทหารที่เข้าไปจับกุมพระเยซู ถอยหลังล้มลง : ยอห์น 18:4-6

การอัศจรรย์ซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นโดยตรงจากพระองค์

แต่เป็นเครื่องพิสูจน์ถึงพระราชอำนาจของพระองค์

- การนำทางให้แก่โหราจารย์โดยดาวดวงหนึ่งไปยังเมืองเบธเลเฮม : มัทธิว 2:1-9
  - หมายถึงต่าง ๆ ในการรับบัพติศมาของพระองค์ : มัทธิว 3:16-17; มาระโก 1:9-12; ลูคา 3:21-23
  - หมายถึงในการจำแลงพระกาย: มัทธิว 17:1-14; ลูคา 9:28-37; มาระโก 9:1-14
  - การตอบคำอธิษฐานของพระองค์: ยอห์น 12:28-30
  - หมายถึงต่าง ๆ ในการสิ้นพระชนม์ของพระองค์: มัทธิว 27:45-53
  - หมายถึงต่าง ๆ ในการเป็นขึ้นจากความตาย : มัทธิว 28:2; มาระโก 16:4
  - หมายถึงต่าง ๆ ในการเสด็จคืนสู่สวรรคต: มาระโก 16:19; ลูคา 24:50-51; กิจการ 1:6-12
2. หากคุณสามารถค้นคว้างานที่มอบหมายให้ศึกษาต่อในข้อ 1 ข้างต้นนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว คุณสามารถศึกษาการอัศจรรย์ทั้งหมดที่พระเยซูทรงใช้ร่วมในการสอนของพระองค์

ขณะนี้ขอให้อ่านหนังสือ มัทธิว มาระโก ลูคา และยอห์น เพื่อศึกษาหลักสำคัญทั่วไปและวิธีการสอนของพระเยซู เขียนบันทึกตัวอย่างต่างๆ ที่คุณพบลงในแผนภูมิต่อไปนี้

สิทธิอำนาจ ตัวอย่างจาก...

มัทธิว	มาระโก	ลูคา	ยอห์น
--------	--------	------	-------

ความรักและความสงสาร ตัวอย่างจาก...

มัทธิว	มาระโก	ลูคา	ยอห์น
--------	--------	------	-------

การคบหาสมาคมและการเลียนแบบ ตัวอย่างจาก...

มัทธิว	มาระโก	ลูคา	ยอห์น
--------	--------	------	-------

การตอบสนอง

ตัวอย่างจาก...

มัทธิว

มาระโก

ลูกา

ยอห์น

การมอบหมายหน้าที่ให้ทำแทน

ตัวอย่างจาก...

มัทธิว

มาระโก

ลูกา

ยอห์น

สิ่งแวดล้อม

ตัวอย่างจาก...

มัทธิว

มาระโก

ลูกา

ยอห์น

การแสดงออกที่มองเห็นได้

ตัวอย่างจาก...

มัทธิว

มาระโก

ลูกา

ยอห์น

หลักการในการเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป

ตัวอย่างจาก...

มัทธิว

มาระโก

ลูกา

ยอห์น

การจัดนักเรียนเป็นกลุ่ม

ตัวอย่างจาก...

มัทธิว

มาระโก

ลูกา

ยอห์น